

JEŽÍŠ ŽIJE

Matouš 28,1-6 Nebojte se

Introit

Kámen, jež zavrhli stavitelé, stal se kamenem úhelným. Stalo se tak skrze Hospodina, tento div se udál před našimi zraky. Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho.

První čtení Žalm 16 V moci podsvětí mě neponecháš

Ochraňuj mě, Bože, utíkám se k tobě!

Pravím Hospodinu: "Ty jsi, Panovníku, moje dobro, nad tebe není."

Svatým, těm, kteří jsou v této zemi, pravím, těm vznešeným, jež jsem si oblíbil nade všechno: "Útrapy si rozmnožují, kdo běhají za jinými bohy. Ani trochu krve v úlitbu jim nedám, jejich jméno nepřejde mi přes rty."

Hospodin je podíl mně určený, je můj kalich; můj los držíš pevně, Hospodine. Měřicí provazce mi padly v kraji blaha, moje dědictví je velkolepé!

Dobrořečím Hospodinu, on mi radí, i v noci mě moje ledví napomíná.

Hospodina stále před oči si stavím, je mi po pravici, nic mnou neatřese.

Proto se mé srdce raduje a moje sláva jásá, v bezpečí přebývá i mé tělo, neboť v moci podsvětí mě neponecháš, nedopustíš, aby se tvůj věrný octl v jámě. Stezku života mi dáváš poznat; vrcholem radosti je být s tebou, ve tvé pravici je neskonalé blaho. Amen

Text kázání Mt 28,1-6

Když uplynula sobota a začínal první den týdne, přišly Marie z Magdaly a jiná Marie, aby se podívaly k hrobu. A hle, nastalo velké zemetřesení, neboť anděl Páně sestoupil s nebe, odvalil kámen a usedl na něm. Jeho vzezření bylo jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh. Strážci byli strachem bez sebe a strnuli jako mrtví. Anděl řekl ženám: "Vy se nebojte. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te se podívat na místo, kde ležel.

Když Ježíš na kříži zemřel zatřásla se země, a když byl vzkříšen zatřásla se země znovu. Velikonoční příběh zemí otřásá. Děly se věci, které se vymykají lidskému chápání.

Pochopit, že byl Ježíš ukřižován, i když se nedopustil ničeho zlého dnes umíme docela dobře. Víme o lidech, kteří nespravedlivě trpěli nebo byli odsouzeni za věci, kterých se nedopustili nebo byli odsouzeni za své názory či pohled na život, kteří byli podrobeni mučení ještě horšímu než Ježíš.

Ježíš byl popraven pro své kázání, kterého pravdivost a smysl jeho činy potvrzovaly. Spravedlnost se otřásla v jejím samém kořenu.

A přece i při Ježíšově smrti musíme myslet na ještě hlubší důvod toho, proč se při jeho smrti zatřásla země. Nešlo jen o politickou vraždu, nešlo jen o náboženské spory, nešlo o osobní neštěstí, třeba jako byly Jobovy ztráty, nešlo jen o smrt nevinného.

Země se otřásla ve vztahu člověka k Bohu. Člověk pohrdl Boží láskou, odmítl podanou Boží ruku a potvrdil svou touhu žít život podle sebe, žít bez Boha, tak jak to udělali první lidé v ráji.

Na kříži zemřel Boží syn, Ježíš, který žil život v jednotě s Bohem.

V těžkých chvílích, a ty potkávají všechny lidi bez rozdílu, jsme otřeseni. Snad není člověk, který by neznal zoufalství, který by neznal trýznivou bolest srdce, který by se nesetkal s neštěstím, s nespravedlností, se zradou.

Dějí se věci, které námi otřesou, kterých se bojíme, nevíme si s nimi rady.

Ale jsou i věci docela obyčejné. Jsou věci, které zvládáme a řešíme, někdy každý den. Věci, na které si stačíme sami. Paradoxně jsou právě tyto, z našeho pohledu obyčejné věci, stavebními kameny našeho života.

Jsme svědky válek, nebezpečných politických hrátek, zloby vůči těm, kteří jsou jiní nebo svědky přírodních katastrof. Lámeme si hlavu nad stavem světa a budoucností naší planety. Zatřese se země jednou tak, že z našeho světa nezůstane nic?

Je to možné. Když čteme některé oddíly z Bible, zdá se to docela logické.

K očekávání konce světa zemětřesení vždy patřilo.

Ježíšova smrt otřásla světem, ale na svém těle to poznali jen někteří. Poznali to ti, kdo ho milovali a poznali to i římsští vojáci, kteří Ježíše ukřižovali.

Když uplynula sobota a dvě Marie přišly, aby se podívaly k hrobu, nastalo znovu velké zemětřesení a k tomu oslnivé zjevení anděla. Vojáci, kteří mrtvé tělo hlídali jsou sami jako mrtví. Jich si však anděl nevšímá. Jde mu o ženy, ty, které Ježíše znali, milovali ho, v Ježíše uvěřily a nyní se bojí, co bude dál. Jejich strach je jiný než strach vojáků, kteří zůstali jako mrtví.

Strach žen bude podobný našemu strachu, který navenek ani není vidět. Je to strach, kdy se bojíme o budoucnost svých dětí, rozpadá se nám manželství, propustili nás ze zaměstnání, trápí nás nevléčitelná nemoc, zradil nás přítel, zklamali jsme se sami v sobě, strach, že se propadneme do nicoty. Strach, kdy ztrácíme půdu pod nohama a otřásá se naše vnitřní jistota. Jsou to obyčejné věci, které potkávají všechny lidi. Právě to jsou chvíle, kdy se ve skutečnosti nejvíce bojíme. Tento strach, tuto bázeň vidí anděl na ženách a vzkazuje jim,

nebojte se, protože Ježíš byl vzkříšen.

Jedna věc je víra v Boha a druhá věc je víra v Kristovo vzkříšení. Víra v Kristovo vzkříšení se týká těch, kdo poznali Ježíše. Komu záleží na Ježíšově životě, tomu záleží na jeho vzkříšení. Vzkříšení úzce souvisí s Ježíšovými slovy a činy. Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí, myslí si apoštol Pavel.

Vysvětlit někomu jak se Ježíšovo vzkříšení událo je nad naše možnosti. Zářící anděl nic nevysvětloval, jen nabídl setkání se Vzkříšeným. Vzkříšení se týká těch, kdo uvěřili Kristu, kdo uvěřili lidství, které je v harmonii s Bohem a touží se s ním setkat.

Na otázku po Ježíšově vzkříšení většinou odpovídáme, že vzkříšení je neviditelné, nedá se dokázat a nedá se vyfotografovat.

Vzkříšení si nejčastěji připomínáme, když nám někdo blízký zemře. Vzkříšení je pro nás potěšením, když si zoufáme z bolesti, která nás překvapila svou silou. Připomínáme si ho, když chceme povzbudit druhé v jejich žalu. Vzkříšení je nám nadějí v prohrách spravedlivé pře. Je nám očekáváním setkání na konci časů před Boží tváří s lidmi napříč všech věků, setkání s našimi milovanými. Vzkříšení v posledním čase zaslubuje poznání pravdy. Ano, to je budoucnost, ve kterou doufáme, a kterou okoušíme u Kristova stolu.

Ale je zde také On, již vzkříšený, živý Ježíš Kristus. Anděl zvěstoval ženám **setkání se vzkříšeným**. Nezmizel v nebesích, je uprostřed nás. Ježíšovo vzkříšení je obrazem naší budoucnosti, ale je také vnitřní síla včerejšího dne, dnešního i zítřejšího dne. Ježíšovo vzkříšení nelze dokázat, ale lze se se Vzkříšeným setkat.

Ženy z Ježíšovy blízkosti a jeho učedníci se s Ježíšem skutečně setkali a slyšeli nebojte se.

Vzkříšený Kristus vstupuje do našeho srdce, do naší mysli a přináší nám pokoj navzdory bídě, kterou prožíváme. Vzkříšený Kristus je zkušenost naší duše, která neztrácí naději navzdory trápení pro víru, navzdory neštěstí i samotné smrti.

Izajáš (21,3) naříkal, má bedra jsou plná smrtelných úzkostí, křeče se mne zmocnily jako rodičky. Jsem zkrušen tím, co slyším, hrozím se toho, co vidím. Naše lidská situace se smrtelnými úzkostmi se od Izajášovy doby neliší, ale naše vnitřní zkušenost s překonáváním bolesti, ať už je jakéhokoli druhu, zkušenost

s překonáním beznaděje je svědectvím je intervencí živého Krista.

Nebojte se, říká Vzkříšený a my se nebojíme. Ježíš je s námi, vždyť v nás roste pokoj a radost. Amen.

Poslání: *Splnilo, co je řečeno ústy proroka Izaiáše: 'Hle, služebník můj, kterého jsem vyvolil, milovaný můj, kterého si oblíbila duše má. Vložím na něho svého Ducha. A vyhlásí soud národům. Nebude se přít ani rozkřikovat, na ulicích nikdo neuslyší jeho hlas. Nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot neuhasí, až dovede právo k vítězství. A v jeho jménu bude naděje národů.'*

Požehnání: *I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slitovnick." Amen*